

Sjöodjuret i Flåsjön.

- Flåsjön ligger i nordöstra Jämtland och börjar i Lövberga och slutar i Siljeåsen. Och är jämtlands fjärde största sjö. Ändå har ingen i nutid hört talas om Flåsjöodjuret.
- Julia Gustavsson i Gubbhögen satt vid vävstolen en höstdag år 1920 och tittade till korna som var vid viken ca. 150 m från gården och drack vatten. När Julia tittade dit såg hon tre stora stenar där inga stenar skulle finnas. Julia hade även en gång tidigare tyckt sig se Flåsjöodjuret då hon varmsommaren 1901 åkt över till Siljeåsen på bönemöte. Under bönemötet tittade hon ut genom fönstret hon satt vid och såg något röra sig längs stranden. Det såg ut som tre stora pucklar med stora mellanrum mellan stenarna. Då sprang några pojkar ner till stranden och försökte ro ikapp odjuret, men det försvann under ytan och sågs ej till fler gånger den gången.
- Runt sekelskiftet sågs Flåsjöodjuret av två generationer. Emanuel Sundberg såg ett svart stort djur med tre pucklar komma simmande mot land. Han sa att varje puckel var en halv meter hög och det som syntes över vattnet var minst 15 meter. Något år senare såg Emanuels far, Gustaf Sundberg som inte trott på sin sons ”historia” Flåsjöodjuret med egna ögon.
- På 1890-talet stannade Flåsjöns första ångbåt som var på väg från Havsnäs till Alanäs, mitt ute på sjön. Kaptenen stannade för han hade fått syn på sjöormen på sydsidan av Haraholmarna. Kaptenen sa att odjuret var stort som en holme.
- En man såg sjöodjuret ligga och sola sig på stranden mellan Järvsand och Lövberga. Det låg med framkroppen uppe på stranden. Odjuret var ljusgrått och hade ögon som tallrikar och var grovt som en häst bakom huvudet.

Andra sa sig också ha sett sjöormen på stranden som en stor stock. När roddarna kom närmre slingrade det stockliknande odjuret ihop sig så stocken såg vågig ut, istället för att som innan se ut som inte annat än en stel stock. Därefter försvann den ner i djupet.

- Flåsjön sägs vara bottenlös norr om Haraholmarna. Några timmermän har draggat här och inte ens med en sexhundra meter lång dragglina har man fått bottenkänning. Så kan denna bottenlös grubba helt enkelt vara sjöormens gömställe där den gömt sig för att komma fram med flera års mellanrum. Flottarna säger sig ha sett kraftiga strömmar i samma område. Och det var också här ångbåten blev stannandes. En ingenjör som undersökte hålet kring sekelskiftet sa att hålet endast verkade vara ett par meter brett. Vissa trodde grubban var en förbindelse till havet och att sjöormen simmade ut dit under de perioder den inte syntes.
- Men om sjöormen nu verkligen funnits. Finns den än idag? Ingen verkar ha sett odjuret på flera tiotals år och det är knappt någon som pratar om det längre. Ormen tycks ha försvunnit under 1920-talet då den sist sågs. En del viftar bort händelserna som hungerhallucinationer. Att efter timmars hårt arbete ute i skogen kunde en gren lätt bli till en vittra och ljusväxlingar på sjön till havsvidunder.
- Det har också setts och hittats otroligt stora fiskar i Flåsjön. År 1874 rodde Ingeborg Norlin från slåttern till fäbodarna på andra sidan sjön. Hon såg då vad hon trodde var en timmerstock i vattnet, men som vid en närmre titt var en jättefisk med buken upp mot ytan. Hon drämde till fisken med åran i huvudet och fisken slog tillbaka med stjärten och simmade iväg en bit och lade sig igen med buken upp mot himlen. Ingeborg slog till fisken igen och fick tillslut med sig jättefisken i båten och rodde iland. Fisken mättes till 4-5 alnar och vägde 75 kilo. Andra säger sig också ha sett liknande jättefiskar i Flåsjön. Så kanske är det tre jättegäddor man sett då man trott sig sett ett sjömonster. Eller så finns det kanske verkligen ett sjöodjur i Flåsjön. Vi kan spekulera, men vi kommer nog aldrig få veta om denna myt är sanning eller vilda fantasier.